

شهادت‌هایی پیرامون زندگی در اردوگاه‌ها

قوانین و عاطفه اخلاقی که خود نیز قلمونی باطنی می باشد، موانعی پر ارزش هستند. هر سرزمینی که دارای هر چه بیشتر اصول اخلاقی عاقلانه و موثری باشد که از ضعیفتر شدن ضعیف آن و بیش از حد قوی شدن قویان جلوگیری نمایند، آن سرزمین با فرهنگتر به شمار می آید.

ولی مسائل در اردوگاه اینگونه نیست. مبارزه برای نجات یافتن در اینجا مبارزه ای بی‌ترحم می‌باشد، چرا که هر فردی در اینجا برای خودش است و به آخرین نقطه دلسردی رسیده است. او دیگر با بی‌رحمی وحشیانه ایی می‌جنگد. اگر شخص نول آختسن از پا بیافتد، اینجا کسی پیدا نخواهد شد که دست کمکی به سوبیش دراز نماید. برعکس، همیشه کسی پیدا خواهد شد که آهسته وی را از پا در بیاورد، چرا که هیچ کس مایل نیست که یک "موزلمن" دیگر هر روز خود را به سختی به سر کار بکشد. اگر با هوشمندی یا با حوصله، و به صورت معجزه آسا، شخصی راهی یافت کند که وی را از کار مشقتبار رهایی دهد، و اگر بتواند با زیرکی برای خودش چند گرم نان دیگر بدست بیاورد، راز خود را به هر طریق ممکن پنهان خواهد نمود. خودش، و تنها خودش، از این دست‌یافت لذت خواهد برد، چرا که از انسانهای قویتر حساب می‌برند، و منطق چنین است که فردی که در اردوگاه از او بترسند، می‌تواند جان سالم به دربرد. ... در اردوگاه انسان تنها می‌باشد، و مبارزه برای زنده ماندن مبارزه ایی ابتدائی می‌باشد، مبارزه برای زنده ماندن.

پریمو لوی (کتاب) "آیا این است انسان"؟

افراد اس.اس. در اردوگاه بیشتر خشن و بی‌خرد بودند تا شیطانی تیزهوش. آنها برای خشونت تربیت شده بودند: خشونت در رگ‌هایشان جاری بود، به صورتی عادی و قابل قبول. خشونت در چهره‌اشان آشکار بود، در حرکاتشان، در سخنانشان. بی‌حرمتی و زجر دادن به "دشمن"، این وظیفه آنها بود، هر روز؛ آنها تأمل نمی‌کردند و به امور نمی‌اندیشیدند، آنها اهدافی والا نداشتند: این هدفشان بود. منظورم این نیست که اساس انسانی آنها منحرف بود و با ما فرق داشت (البته در میان آنها افراد سادیسست و دیوانه خو هم بودند، ولی بندرت). این خیلی ساده است؛ آنها در طول سالیان سال تحت تأثیر مد ارسری قرار داشتند که در آن اصل اخلاقی که مورد قبول همگان می‌باشد، وارونه گشته بود. تربیت، تبلیغات و آگاهی در رژیم دیکتاتوری با هیچ مانعی برخورد نمی‌کند. قدرتی که در دست آنها وجود دارد بی‌انتها می‌باشد، و برای فردی که در رژیم دموکراتیک به دنیا آمده و بزرگ شده باشد، مشکل است که سیمای این رژیم را ترسیم کند.

پریمو لوی، (کتاب) "غرق شدگان و بازماندگان"